

„Meg kell a búzának érni”

A MAGYAR TÁNCHÁZMOZGALOM 40 ÉVE

nemzetközi jubileumi konferencia és kiállítás

EURÓPAI FOLKLÓR INTÉZET

„Meg kell a búzának érni”

Levezető elnök: Felföldi László

- 14h 30 Héra Éva: A második pillanat. Néphagyomány és a táncházmozgalom.
14h 50 Sándor Ildikó: Honnan jön, hova tart az aprók tánca?
15h 10 Hortobágyi Gyöngyvér: Néptáncoktatásról régen és ma...
15h 30 Beszprémy Katalin: Nomád nemzedék régen és ma.

15h 50 *Szünet*

Levezető elnök: Hoppál Mihály

- 16h 00 Túry Ferenc: A táncházmozgalom ereje a pozitív pszichológia szemszögéből.
16h 20 Tímár Sára: Szocialista közművelődés és társadalmi gyakorlat a Kádár-korszakban. A Kassák Klub példája az 1970-es éveekben.
16h 40 Zelnik József: Nomád nemzedék Kádárkádiában.
17h 00 Zárszó: Hoppál Mihály

2. nap: 2012. 03. 31., szombat 10h 30-17h

Helyszín: Papp László Budapest Sportaréna, Vásárhelyi terem (II. emelet)

Levezető elnök: Felföldi László

- 10h 30 Jávorszky Béla: Ez már szinte rock and roll! A táncházmozgalom – külső szemmel

MAGYAR TÁNCHÁZAK A KÁRPÁT-MEDENCÉBEN

- 10h 50 Kupec Mihály (Szlovákia): A táncház múltja és jelene Felvidéken.
11h 10 Pál Lajos – Orosz Ildikó (Ukrajna): Múlt és jövőendő – Táncházmozgalom Kárpátalján.
11h 30 Könczei Csongor (Románia): A 35 éves erdélyi táncház rövid történeti áttekintése.
11h 50 Colin Quigley (USA – Írország): Táncház revival és a vonós zenekarok muzsikája Közép-Erdélyben.
12h 10 Nagy István (Szerbia): Bácskai – Bánáti táncházak.

12h 30 *Szünet*

Levezető elnök: Diószegi László

„Meg kell a búzának érni”

TÁNCHÁZAK A NAGYVILÁGBAN

- 12h 40 Bartha Sándor: Táncházak Nyugat-Európában.
13h 00 Dreisziger Kálmán (Kanada): A táncház esélyei a diaszpórában élő magyarság körében.
13h 20 Szakály Anna (Kanada): Táncház Torontóban.
13h 40 Otsuka Nami (Japán): Táncház Japánban.
14h 00 *Szünet*

A „TÁNCHÁZ MÓDSZER” ALKALMAZÁSA ITTHON ÉS KÜLFÖLDÖN

- 14h 10 Csonka-Takács Eszter: A „táncház módszer” az UNESCO szellemi kulturális örökség regiszterében.
14h 30 Eredics Gábor: Nemzetiségi táncházak Magyarországon.
14h 50 Agócs Gergely: Tanečný dom.sk – Egy magyar szellemi termék sikeres exportja.
15h 10 Szymon Brzeziński (Lengyelország): Táncházmozgalom Lengyelországban.
15h 30 Kerekasztal-beszélgetés, vezeti: Diószegi László
16h 00 Zárszó: Halmos Béla

A magyarországi folklór-mozgalmak legújabb hulláma az 1970-es évek elején kezdődött. S jöllehet az érdeklődés ez idő tájt a népművészet minden ágára kiterjedt, mégis a legújserűbb, a legeredetibb jelenség a táncházmozgalom jelentkezése volt. Ez a mozgalom az elmúlt 40 évben – minden szakmai nehézség vagy politikai akadályoztatás ellenére is – egyenletes ütemben fejlődött, hamarosan az ország határain is túl terjedt és nemzetközivé vált.

A táncházmozgalom hazai és külföldi sikere a magyar népzene-néptánc magas fejlettségi fokával, élő állapotával (főként Erdélyben), a tudományos kutatás eredményeivel és az ezekre alapozott speciális oktatás megszervezésével is magyarázható, de a siker titka leginkább a néphagyományok funkcionális, komplex alkalmazásában rejlı szemléletnek köszönhetı.

Így a táncház – kifejezve egy, nem csak a magyarság, hanem az emberiség számára szükséges, természetes életérzést, modern életfilozófiát – világszerte példaként szolgál az eltűnıfélben lévı, vagy „ki-tudja-mivé” átalakuló tradicionális kultúrák megfelelı, a jövıben is alkalmazható elemeinek továbbéltetésére. Ilyen felfogásban hozzájárulhat az örökölt nemzeti hagyományok és a formálódó egyetemes világkultúra között ma még fennálló feszültségek feloldásához és egy mőködıképes kapcsolatrendszer kiépítéséhez. Ez nem hipotézis, hanem a táncházmozgalom négy évtizedes gyakorlatából származó hazai és külföldi tapasztalatok, visszajelzések összessége. A megkezdett munkát, a bevált jó gyakorlatot folytatva 40. évfordulóra elértük, hogy a táncházmozgalom tovább fejlődött, terebélyesedett itthon és külföldön egyaránt, s – „TÁNCHÁZ MÓDSZER” megnevezéssel – felkerült az UNESCO Szellemi Kulturális Örökség „Legjobb megırzési gyakorlatok” regiszterére.

15 évvel ezelıtt azt énekeltük (vágyakozva), hogy „*Meg kell a búzának érni*”, ma úgy észleljük (örömmel), hogy „*Megérrett a búza*”, s akkor most azt kérdezzük: „*Hogyan tovább?*”

Halmos Béla

